

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Allah'ım... 30 yıl sonra nasıl böyle bir dünya...

Ertuğrul Özkök

Allah'ım... 30 yıl sonra nasıl böyle bir dünya...

20 Temmuz 2017

BU fotoğrafı geçen sonbaharda Los Angeles yakınlarındaki Joshua Tree Milli Parkı'nda çektim.

*

Bu ağacın adını ilk defa 30 yıl önce kızım **Gülümsün**'den işitmişim.

Doçentlik unvanımı alıp üniversite öğretim üyeliğinden ayrılmış ve Hürriyet'in Ankara temsilcisi olmuşum.

*

Rahmetli **Turgut Özal**'la birlikte bir yurtdışı gezisine gidecektim.

Gülümsün, “Baba bana **U2’nun Joshua Tree** adlı CD’sini getirir misin” demişti.

*

Henüz 15 yaşındaydı... Dünyaya umutla bakan bir çocuktuktu.

Bense o yıl kırkıma girmiştik.

U2’nun solisti Bono o yıl 27 yaşındaydı.

*

Dünyada büyük liderler dönemi idi.

Türkiye’nin başbakanı büyük vizyoner **Turgut Özal**’dı...

*

Amerika Birleşik Devletleri’nin başında Vietnam Savaşı’nda yıkılıp giden Amerikan ruhunu yeniden inşa eden **Reagan** vardı.

*

Rusya’nın başında, **Gorbaçov** vardı ve 70 yıllık Sovyet diktatörlüğünü bitirmeye çalışıyordu.

İngiltere, “**Demir Leydi**” **Thatcher** tarafından yönetiliyordu.

*

Fransa’nın başında son büyük lideri **Chirac** vardı...

*

Ve Almanya’da ise, aradaki duvarı yıkarak iki Almanyayı birleştiren **Kohl** bulunuyordu.

*

U2’nun “Joshua Tree” albümü işte böyle bir dünyada pop müziğinin olağanüstü gücünü bir kere daha ispat eden harika bir rüzgâr gibi gelmişti.

*

Joshua Tree, çölde yetişen bir ağaç.

Mormonların gözünde “**Vaat edilmiş toprakların**” sembolü.

Geçen yıl sırf bu harika albümün ismindeki ve kapağındaki bu ağacı görmek için gittim oraya.

Bu fotoğrafı onun için çektim.

*

1987 günlümdeki “**Vaat edilmiş dünyanın**” güzel bir yılıydı.

“**Elveda Başkaldırı**” kitabını yazmıştım.

*

Ve önceki gece, işte bu harikulade müzik olayının 30'uncu yılında Barcelona'da "U2"yu dinlerken bambaşka bir duygudayım.

*

Dünya artık, liderlerin demokrasi duygularının küçüldüğü, içlerindeki despotun büyüdüğü, IŞİD gibi yeni barbarların dünyaya hâkim olmaya başladığı bir dünyaydı...

*

Bizler yani 30 yıl sonra hâlâ, "Vaat edilmiş güzel dünyayı" umutla bekleyen insanlar için güzel bir umut ayiniydi.

*

Ama hepimiz biliyorduk ki, çöldeki **Joshua Tree** artık kurumuş bir ağaçtı...

Ve 30 yıldan sonra geriye o şarkı kalmıştı.

*

Önceki gece Barcelona'da, Katalan ruhunun bayrağını hep dik tuttuğu bu harika şehirde, hemen yanımdaki 20 yaşındaki gençlerle, 70 bin kişi hep bir ağızdan o şarkıyı söyledik:

"I Still Haven't Found What I'm Looking For..."

*

"Aradığımı hâlâ bulamadım..."

*

Evet, böyle diyordu şarkı...

KORKARIM Kİ O 'HERO' AMACINA ULAŞMAK ÜZERE

DÜŞÜNCEMİ ilk cümlede özetleyeyim. Korkum şudur ki üzerinde "**Hero**" (**Kahraman**) yazılı tişörtle duruşmaya gelen sanık, amacına ulaşmak üzere.

*

Cumhurbaşkanı o tişörte çok bozuldu ve 15 Temmuz gecesi, "**Bunları tek tipe sokmak lazım**" dedi...

*

Adalet Bakanı zaten, durumdan vazife çıkarmaya dünden hazır, o cümleyi emir telakki edip uygulamaya geçti...

Cezaevindeki "**FETÖ**"cüler tek tipe sokulacak.

*

AKP saflarında hiç ses yok...

Ülkenin öteki tarafı zaten sesini çıkaramaz halde.

Yani, “şeytanın avukatlığı” yine bana düşüyor ve soruyorum:

Bu kararı uygulamaya sokarken iyi düşündünüz mü?

*

“**Düşündük**” diyorsanız, “**Bir kere daha düşünün**” derim.

Neden mi? Onu da anlatayım...

*

Orta ve yakın tarih bize şunu gösterdi.

“**Cezaevindeki siyasi tek tip, tarihte onu uygulayana hiç iyi bir hizmet yapmamıştır...**”

*

Amerika Birleşik Devletleri, **Guantanamo’da** tek tipe soktuğu Taliban katillerini bile kısa sürede dünyanın gözünde mazluma çevirmiştir.

İnanmayan **Guantanamo’yu** anlatan filmlere baksın.

O güzelim turuncu rengi, Taliban katillerinin forması haline getirmek istediler, tam aksine zulmün sembolü haline geldi.

*

Bakın, New York Times gazetesinin 15 Temmuz günü yayınladığı Türkiye ile ilgili uzun haberin başlığında şu ifade vardı:

“**Darbe ile ilgili sorular artıyor...**”

*

Maalesef FETÖ konusunu hâlâ dünyaya anlatabilmiş değiliz.

O nedenle korkarım ki adalet, yargı, insan hakları, demokrasi ve basın özgürlükleri konusunda düzeltme sağlayamadığımız takdirde, FETÖ’cülerin üstüne giydireceğimiz o tek tip, zalimin mazluma dönüş üniforması haline gelebilir.

*

Tekrar edeyim... Çok samimi korkum şudur...

Bu karar değişmezse o “**Hero**” tişörtü amacına ulaşmış olacaktır.

YAZIK

GEÇEN pazar Paris'te "Coldplay", önceki gece Barcelona'da "U2" konserini izlerken çok hüzünlendim. Bir zamanlar benim ülkem de bu büyük müzik gösterilerinin güzergâhındaydı.

Michael Jackson, Rolling Stones, Roger Waters, U2, Madonna ve bütün öteki büyük gösteri sanatçıları İstanbul'a da geliyordu...

2010 yılından sonra hepsini kaybettik... Akdenizliliğimizi kaybettik...

Kendimizi bulalım diyerek, geçmişimize ve Ortadoğu'ya dönerken...

Bizi biz yapan ruhumuzu kaybettik...

BİLİN Kİ BİZ CEM YILMAZ'IN YANINDAYIZ

YETER artık yahu...

Yeter...

Buramıza geldi.

İktidara en küçük eleştiri yapan insanlara karşı dijital âlemde yapılan bu linç...

Cem Yılmaz gibi bir insanı, Instagram hesabını kapatmaya mecbur bırakan bu alçak trol sürüsü...

Gerçek adını bile kullanamayacak kadar ödleğ çeteler...

Bilin ki biz **Cem Yılmaz**'ın yanındayız...

Bilin ki bu ülkenin sanatçısı kazanacak...

Ve bir gün gelecek, FETÖ'cüler gibi sizin de ininize girilecek...

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

Facebook

Twitter

RSS

Kişisel Verilerin Korunması

Hürriyet Kurumsal

Bize Ulaşın

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.